

Година спілкування «Подаруй мені життя, мамо!»

Кмець Прасковія Федорівна –
вихователь гуртожитку
КЗ « Білгород-Дністровський
педагогічний коледж»
(м. Білгород-Дністровський)

Мета:Показати студентам, що кожна людина є цінною, продемонструвати статистичні дані щодо абортів та наслідки після штучного переривання вагітності; виховувати почуття гідності, уміння поважати інших; дати можливість зрозуміти, що кожна людина має право на життя; учити встановлювати стосунки на доброзичливій, толерантній основі. Профілактика абортів серед підлітків.

Обладнання:аудіо і відеоматеріали, висловлювання на стенді

Хід заходу

(В залі стоять 2 ведучих, всі сидять)

Відео «Як розуміють кохання сучасні підлітки»

<https://www.youtube.com/watch?v=EOS4nHa5z20>

Ведучий 2 (В2): Тема, про яку ми будемо говорити, стосується кожного.

Що таке кохання? Цікаве питання...

Що воно приносить: радість чи страждання?

Може, хтось щасливий, а комусь байдуже...

Хтось у нього вірить, а хтось і не дуже...

Ведучий 1 (В1): У житті, напевно, ніхто не зможе ось так відразу сказати, якою ж має бути його друга половинка, якими якостями вона повинна володіти?

Та і саме питання вибору партнера по життю – непросте, багато хто роками шукає людей, з якими хотіли б прожити все своє життя, деякі діють методом проб і помилок і намагаються прожити своє життя з кожним новим партнером, вважаючи спочатку, що саме ця людина – те, що потрібно! Як багато всього сказано про прекрасне почуття, як кохання. Бог створив людину для того, щоб вона кохала і її кохали.

Але що відбувається? Невже любов втратила свою значимість і необхідність? Невже нас влаштовує повсякденність відносин? Невже нам абсолютно все одно, з ким лягати в ліжку і з ким прокидатися вранці?

Пісня «Правду каже мати» виконує Олег Винник

В2: Любов перестала існувати або ми перестали вірити в любов? Кожний з нас хоче кохати і бути коханим, однак не всім це вдається. В житті одна помилка – не біда, біда, коли усе життя – помилка.

В1: Молода дівчина закохується в чудового хлопця. І вона думає, що це на все життя, вона будує плани... Так само як і хлопець, побачивши у дівчині свій ідеал, є готовим побудувати із нею якесь майбутнє. Вони один на одного сподіваються: він сподівається, що вона буде для нього прекрасною половиною, вона сподівається, що він буде її надійною половиною. Вона розкрилась перед ним —

розкрилась у всіх відношеннях: в психічному, в фізичному плані – вони стали близькими один для одного. Він також вклав у неї якісь свої сподівання: емоційні, психічні, фізичні.

І раптом виявляється, що у цьому союзі чоловіка та жінки з'являється хтось третій чи щось третє (тому що саме так буває сприймають небажану вагітність). І він каже: «Люба, на жаль, ми зараз не можемо – ми ще молоді», чи ще там якісь двісті причин. І спрямовує її на аборт.

В2: Ситуації бувають різними. Я так розумію, деколи ініціатива аборту йде від чоловіка, від жінки, часто буває й від батьків, які кажуть: «Ви не можете собі цього дозволити». Нерідко мати чоловіка спрямовує жінку туди.

Дійсно, ініціатором абортів часто є не сама жінка, і навіть не чоловік, а їх оточення. Дуже часто – мама цієї дівчини, друзі та близькі.

В1: Молода дівчина вперше робить аборт – молода дівчина, у якої часто ще немає ані чоловіка, ані народжених дітей. Але зате у неї є життєві цілі: закінчити навчання, отримати професію, знайти хорошу роботу. І всі навколо теж націлені на це, особливо батьки: ну як же – вона ж повинна зрости професійно, отримати освіту (це взагалі мета номер один).

Або ще часто такі випадки, що, припустимо, поки що немає де жити або кредити тиснуть.

В2: Так, можливо і фінансові труднощі (або в першу чергу – фінансові труднощі), – і в сім'ї батьківській, і у самих молодих людей – теж є приводом. І тут починається: «а навіщо тобі ці проблеми?», «навіщо плодити злидні?» (наймасовіше гасло), «на що ти будеш потім купувати йому речі?», «у що будеш одягати, чим будеш годувати?», «а де ви будете жити?»

В1: А у вагітних жінок дуже звужене розуміння навколишнього світу, тому що організм готується до вагітності. Це означає, що на всіх рівнях – на клітинному, на рівні тканин, на гормональному рівні, – починається перебудова.

Тому вона сама не розуміє, що з нею відбувається. Вона емоційна – то плаче, то сміється. Відбувається зміна смакових вподобань.

І в цей момент якраз і потрібна підтримка, щоб підтримали і сказали: «У тебе все буде добре, ти впораєшся». А коли ось на цю емоційну бурю у відповідь чуєш навпаки: «Що ти будеш робити?! Як ти закінчиш інститут? Де ти будеш жити?» – В цей момент і зароджується перша думка: «А може, дійсно, легше буде позбутися дитини?»

Відео «Підліткова вагітність та аборти»
(Кременчуцький медичний коледж ім. В.І.Літвіненка)
<https://www.youtube.com/watch?v=ee-4hhHcyW8>

Студент 1

Монолог ненародженої дитини

Ти думаєш мене іще немає,
Та я все відчуваю, я жива,
Моє маленьке серце калатає,
Як чую я твої страшні слова.
 Не знаєш ти, які у мене очі
 І як я посміхаюся у сні,
 А вже мене позбутися ти хочеш
 Не залишаєш вибору мені.
А я так хочу жити в цьому світі,
Побачить промінь сонця золотий,

Побачить небо, зорі, трави, квіти,
А ще – почути добрий голос твій.
 Почути твою пісню колискову,
 Відчути ласку твоїх ніжних рук,
 Промовити до тебе перше слово,
 Зробити із тобою перший крок.
Можливо, я цього вже не діждуся...
Матусю, подаруй мені життя!!!
Про це я Господу щодня молюся,
Прошу, не убивай своє дитя!

Студент 2

Шукали ручки материнське серце...
А воно холодне, наче лід...
— Мамо, люба, тільки ти не сердься,
Що тобі від мене стільки бід... тебе
Вибач, що я для згусток болю.
Підпирало груди і боки...
А тепер, матусенько, з тобою
Надійшов розлуки час важкий...
Потерпи, не плач і не журися —
Скоро й сліду не залишиться в тобі.
Вже моє серденько тихше б'ється,
Бо почуло брязкання ножів.
Мов пружина, стали ноженята —
Їм би ще міцніти і рости!..
Щоб колись наздоганяти тата...
Знов ці мрії...
Матінко, прости...
Це я так...
Як кажуть, перед смертю.
Якось легше трішечки стає...
А як важко буде — я потерплю,
Щоб здоров'я не калічити твоє...

Хороше мені було з тобою...
Тепло-тепло, ніби на печі!..
І усе на двох — до краплі крові!..
До останньої молитви уночі...
Бог тобі пробачить, люба ненько,
Тільки ти покайся, не забудь!
Як назвеш мене гріхом маленьким —
Не хвилюйся, бо не в тому суть.
Головне, що Бог тебе прощає...
Але стільки є ще матерів!
Тих, що з дітками навіки розлучає
Ні! Не вчинок цей, а більше — гріх!!!
Він дітей рубає на шматочки
І кидає в ящик для сміття.
Бог звертається до вас, Адама дочки,
Хто ж це вам дав право на життя?..
Не убий!..
І слів не треба більше,
Щоб серця знов бились в унісон...
Мамо, люба, мила, найрідніша!
Ну, скажи, що це був тільки сон

Студент 3

Прощай, ненароджений Альошка,
Зберегти я тебе не змогла.
Недарма в ту ніч по підвіконню
Сльозинка дощу проповзла.
Недарма надсадно і глухо

У мозку тріпотіло: «Постій!»
Прощай, ненароджений хлопчисько,
Тривога моя і печаль,
Ніщо у нас в житті не вийшло.
А шкода. До відчаю шкода.

Студент 4

Зливаючись у темряві туману,
Стара потвора ходить по кутках.
В її очах лиш озеро обману
І гострий ніж у зморщених руках.
На кінчику ножа краплина крові
Кричить вона про неминучий слід

Убивство, що почалось із любові,
Про зірваний у мить любові плід.
І слід цей, навіть з часом не зникає,
Його не забирає круговерть.
Дитя, не народившись, помирає
Без права на життя, лише на смерть.

Студент 5

Якщо Бог дає...

По крилах призначається політ,
Так було споконвіку і донині.
Не треба плакати, якщо вам Бог дає,
Набагато страшніше, якщо Він
віднімає.

По-різному велить життя,
Засуджувати я не маю права.
Ти краще відмовся від живого,
Чим вічно згадувати, як вбивала...

Відеоролик «Прозрела»

<https://www.youtube.com/watch?v=L3lyx-MDdA&list=PLxpD5zmA7RHj43Z9H6e7gXDwgomCyQPzD&index=132>

В2: Мені здається, з яких би сторін не йшла ця атака – головна роль чоловіка, – якщо все це не припинити, то хоча б, принаймні, протиставити свою підтримку цьому підбурюванню.

В1: Звичайно, достатньо однієї фрази чоловіка: «Все буде добре», і, в більшості випадків, жінка ніколи не піде на вбивство - навіть якщо всі оточуючі будуть за аборт.

Виходить, що відповідальність чоловіка навіть, може, десь і більше, ніж жінки? У цьому емоційному стані, в якому знаходиться вагітна жінка, підтримка чоловіка – це та основа, на якій дитина виросте.

Відеоролик «Підліткова вагітність і аборт»

(м.Кременчуг, гімназія №6)

https://www.youtube.com/watch?v=q7FnOKn3S_A

В2: Якщо родина - то це взагалі моторошна зрада, якщо чоловік дає добро на вбивство власної дитини. А якщо це не сім'я - як можна оцінити? Адже тут він завжди може сказати: «А хто тебе змушував? Про що ти думала сама? Я ж тобі нічого не обіцяв - ми просто жили разом».

Студент 6

Розпишемося, як зробиш аборт!

Не очікувала, що таке скаже...
І одразу погасло світло в її очах...

Кликав заміж, і в коханні зізнався навіть,
Але після цієї фрази, видно крах
Їх бурхливому й палкому роману...
«Розпишемося, як зробиш аборт!»
Хотілося крикнути: «Вбивати не буду!!!»
Але немов зацікавив красивий рот...
Він продовжував перестерігати завзято,
Повторюючи про те, що час не прийшов,
І переконуючи в тому, що прав, безперечно,
Так і не зрозумів, що сталося...
Їй обіцяючи золоті гори,
Любов до гробу, вимагав у відповідь
Лише погодитися на аборт... Вперше
Почув він рішуче: «Ні!»
...Пройшли роки, він постарів і спився,
Розтративши свою молодість у гульні,
А у неї гарний синок народився,
І все склалося в жіночій долі!

В2: Так воно і трапляється. Можна сказати про дві негативні реакції чоловіків. Явно виражена негативна реакція - коли він прямо говорить: «Йди, позбуйся дитини, ми зараз собі не можемо дозволити». Тобто обґрунтовує аборт фінансовими, матеріальними причинами.

А друга негативна реакція, може бути по силі ще більш значущою для жінки - це коли чоловік самоусувається. Він просто мовчки відходить від проблеми: «Вирішуй сама, як знаєш». Ось це переломний момент.

В1: Буває, що жінка всупереч усьому цьому впливу оточення і зраді цього чоловіка поза шлюбом - взяла і народила цю дитину. Це викликає велику повагу. І ось хотілося б глибше зрозуміти, в чому секрет цієї жінки, яка, в якійсь мірі, героїчний вчинок здійснила, тому що знала, що не буде їй чоловік допомагати у вихованні, що вона буде одна з цією дитиною.

В2: Я думаю, що у неї був дуже сильний внутрішній моральний стрижень, підстава. Або їй була дана велика любов до цієї дитини і до себе.

Студент 7

Життя - не псуй, не вбий людини,
Це дар - дан тобі із вище назавжди,
Одне мале життя тебе полюбить нині,
Полюбить тебе в світі назавжди.

Не відречись від свого ти маляти,
Життя - це дар, ти не спотворь його,
Плекай, кохай, живи задля дитяти,
І не вбивай його.

Студент 8

Не вбивай мене, мамо, бо я твоя кровинка.
Не вбивай мене, рідна, бо я твоя дитинка.
Я ще в лоні твоєму, але я вже жива.

Не бери, моя люба, ти на душу гріха.

Я виросту гарна тобі помічниця,
І слухатись буду, і добре учиться.
Не вбивай мене, мамо, я тебе слізно прошу,
Не вбивай свою доню, свою рідну, хорошу.

Хто догляне тебе, як ти будеш старенька?
Я, моя найдорожча, Богом обрана, ненько.
Я буду за тебе до Нього молитись,
А ти ще колись будеш мною гордитись.

Ми мусимо, мамо, всі біди здолати,
На моєму весіллі ще будем гуляти.
Із мене колись буде добра матуся,
Із тебе — турботлива, ніжна бабуса.

Я знаю, що важко тобі нині жити.
Ми мусимо, мамо, це все пережити.
Ми будем веселі, здорові та дужі.
Не вбивай мене, мамо, прошу тебе дуже.

Студент 9

Приречена схожість

Не можеш мовчати – тоді закричи.
Не хочеш сказати – тоді напиши.
Не можеш заснути – запалюй вогні.
Не віриш у правду – не вір і брехні.

Ти ще не помітив приречену схожість,
Не знаєш, що з'єднані наші дороги.

Та руки уже потирає Ворожість,
І сипле нам солі під зранені ноги.

Однаковий відблиск у наших очах,
Однакові іскри у наших серцях.
І шкода, що я зрозуміла запізно:
Ми маємо бути хоч трошечки різні.

В1: Найбільше щастя і краща втіха – це материнство! Адже мама відчуває підвищену відповідальність не тільки про себе, але і про маленьку людину, якій так потрібна любов і турбота. Мама для нього – весь світ, сама близька і рідна людина! Час пролетить дуже швидко, і коли новонароджений клубочок щастя прижметься до мами з величезною любов'ю, тоді розумієш що немає нічого дорожчого і ріднішого!

Оскільки з першої ж миті вагітності організм майбутньої матері налаштований на збереження дитини, аборт являється біологічною травмою. **Аборт – це єдина операція, яка наносить травму здоров'ю жінці.**

Студент 10

Крик душі

В твоєму животику жив і зростав.
Любив тебе, мамо, і зустріч чекав.
Та ти без суда засудила до страти.
Я ще й не пожив, а вже треба вмирати!
Відправила ти мене, рідна, в пільму.
За що ж ти убила мене? Не збагну.
Боялась, що статків нема? Не біда!
Із рук твоїх соком би стала вода
Чи може боялась, що буду обуза?
Що стану в коханні твоєму я грузом?
Матусю, якби тебе хтось покохав,
Повір, я обузою б точно не став!
Бо я - це найкраща частинка тебе!
Й хто любить тебе, той полюбить й мене!
Чому ж ти тоді мене вбила, рідненька?
Невже не любила ти серце маленьке?
Лікар-убивця мене порубав,
Він тільки моє на шматки розірвав,
А я, моя мамо, від болі кричав!
Я жити хотів, не вбивати благав.
Та вчинений гріх все ж життя відібрав.
Й коли розлучили нас, рідна, з тобою,
То мусорний бак став для мене труною!
Та хочу я, мамо, щоб знала одне:
Завжди я любив тебе й це не мине!
Люблю тебе й досі й пробачив тобі!
Лиш ти, рідна, зможеш простити собі?

**Відео «Підліткова вагітність та аборти»
(Кременчуцький медичний коледж ім. В.І.Літвіненка)**

<https://www.youtube.com/watch?v=ee-4hhHcyW8>

Студент 11

Ти було, дитя, у моєму житті,
Я не знаю якої ти статі,
Я позбулась тебе у собі...
Не побачиш сніжинки патлаті,
Не почуєш як гавкає пес,
Не потішишся сонячним ранком...
А мені залишається секс
З кимось з тих, хто неназваний

батьком...

Поцілую холодну траву,
З мене так і не сталося мами,
Хоч запізно, тебе полюблю,
Приголублю, нехай хоч віршами...
А над містом вже падає сніг...
Чи змете? Чи загубить минуле???
В тебе очі були б голубі
І щічки - рожеві пампулі....
А нема... нічого нема,
Просто сніг, холод й сирі,
Моя внутрішня біла зима
Заморожує совість і тіло.

Студент 12

Так могло бути...

Молода дама залізла в свій елегантний «Ауді», сіла за кермо, схилила голову і закрила очі. Картина була ясною і чіткою.

Чарівна малятко в чарівному рожевому сукня біжить їй назустріч і радісно кричить: «Мама йде! Мама прийшла!» Дама посміхається і дістає з сумки красиву ляльку: «Подивись-но, що тут у мене!» «Ой, як здорово! Спасибі, мамо, спасибі! Я назву її Іринкою», - радіє дівчинка. Її м'які руки обвивають шию матері, а пухкі губки цілують її в щоку. Золоті локони малятка завиваються красивими кільцями, її дитяча шкіра виділяє ніжний запах...

Перший шкільний день. З двома великими білими бантами її донька виглядає, як маленька принцеса. З величезним кульком цукерок і з ранцем на спині вона підбігає до матері і жваво розповідає їй про школу, про вчительку, про дітей, з якими вона познайомилася. А потім вони обидві йдуть рука об руку по липовій алеї. «Може, пропустимо по парі кульок морозива?» - підморгує дама доньці, проходячи повз затишного кафе-морозива. «Так!» - захоплено кричить маленька принцеса. - «Так!» І її очі блищать від радості...

Дама обережно входить в кімнату. П'ятнадцятирічна дівчина сидить біля вікна. Світле волосся повисли соломою, погляд потух. «Що сталося у моєї маленької мишки?» - співчутливо запитує дама. «Ах, мамо! Він пішов на вечірку з Оксаною!» Голос дівчини тремтить, сльози стікають по щоках. «Перестань, моя дорога!» - втішає її мама. - «Він, напевно, дуже скоро зрозуміє, що ти набагато краще, розумніше і надійніше цієї Оксани. Ну, а якщо він не зможе це оцінити, значить, він просто не вартий твоїх сліз, вірно?» «Ах, мамо!» - починає посміхатися дівчина. - «Ти - моя найкраща подруга!»...

Так могло бути...

Дама відкрила очі і кинула останній погляд на клініку, де вона кілька годин тому позбулася вагітності...

Студент 13

Лиш ти одна, мабуть, сьогодні знаєш
Народжусь я чи піду в забуття.
А я тремчу, чекаю... і благаю:
«МАТУСЮ, ЗБЕРЕЖИ МОЄ ЖИТТЯ!»

Матусенько! Не убивай! Благаю...
Я ще маленька, та я вже жива.
А ти, Матусенько, хіба цього не знаєш?
Хіба не чуєш? – Я твоя, твоя!!!

Хіба мене Ти, Мамо, не чекаєш?
Це ж я – це – я. почуй мене – це я!
Мене, Матусенько хіба Ти не кохаєш?
Кровинка я ріднесенька твоя.

Я ж так Тебе кохаю, так кохаю...
Ти чуєш – б'ється серденько моє,

До Тебе в лоні ручки простягаю,
В твоїх руках тепер життя моє.

Ти – найсильніша від усіх, Матусю,
Ти не даси згубить життя моє,
До тебе в лоні ніжно пригорнуся,
Дитятко я – малесеньке твоє.

Пробач, я ніжками Тебе штовхаю,
А може дискомфорт від мене є?
Але я все ж Єдиної Тебе благаю:
Ну подаруй мені життя моє.

Схаменися, рідна мамо!!!
Подаруй мені життя!
І для тебе в цілім світі
Найріднішим стану я!

Студент 14

Не вбивай мене, мамо, бо я твоя кровинка.
Не вбивай мене, рідна, бо я твоя дитинка.
Я ще в лоні твоєму, але я вже жива.
Не бери, моя люба, ти на душу гріха.

Я виросту гарна тобі помічниця,
І слухатись буду, і добре учиться.

Не вбивай мене, мамо, я тебе слізно прошу,
Не вбивай свою доню, свою рідну, хорошу.

Хто догляне тебе, як ти будеш старенька?

Я, моя найдорожча, Богом обрана ненько.

Я буду за тебе до Нього молитись,

А ти ще колись будеш мною гордитись.

Ми мусимо, мамо, всі біди здолати,

На моєму весіллі ще будем гуляти.

Із мене колись буде добра матуся,

Із тебе — турботлива, ніжна бабуса.

Я знаю, що важко тобі нині жити.

Ми мусимо, мамо, це все пережити.

Ми будем веселі, здорові та дужі.

Не вбивай мене, мамо, прошу тебе дуже.

Я не хочу ні вигод земних,

Я не хочу найвищих освіт

Я найменшого хочу за всіх -

Лиш побачити, мамо, світ.

Студент 15

Ти не хотіла чути ту усмішку,
Ти не хотіла бачити очей,
Маленькі ручки і маленькі ніжки,
Не захотіла пригорнути до грудей...
Ти не хотіла гладити волосся,...
По-материнськи цілувати у чоло,
Мене ненавидиш? Чи це мені здалося?
Скажи, матусю рідна, лиш за що?...

За те, що в тебе я під серцем б`юся?
І віддаю тобі усе своє тепло?..
На тебе, рідна, аж ніяк не злюся,
Хоч ти задумала вчинити мені зло...

Бо я для тебе - тимчасова проблема,
Мала дурничка, що мішає тобі жити,
Та я - жива маленька людина,
Яка уміє лиш тебе любити....

За тебе, мамо, Богу я молюся,...
Хоча молитися ще добре не навчився,
До твого серденька із ніжністю тулюся,

Прошу у Нього, щоб змилюсердився...

Мені лишилися лічені хвилини...
ще раз шепчу: «Матусе, схаменись!
Не забирай життя у рідної дитини!
Покайся і від злого відвернись!?»

Матусе рідна, я в пригоді тобі стану,
Відерком воду з моря не зіллеш...
Тебе любити ні на мить не перестану,
Навіть, якщо сьогодні ти мене уб'єш...

Ти не хотіла чути ту усмішку,
Дивитись в глибину моїх очей,
Недосипати у тривожну нічку,
Терпіти глум і насмішки людей...

Моя душа злетіла, мов метелик,
Та у батьків лишився вічний «шрам»
Я в небесах, бо я малий ангелик,
Усе простив своїм несповненим
батькам...

Студент 16

Так сталося в світі,
Все стало можливим,
Тепер це нормально,-
Ненароджені діти.

Не бачили сонця,
Якого чекали,
Не бачили щастя,
Яке їх минало.

Студент 17

Б'ється під серцем серденько,
З'явилося у лоні життя.

Мамо кохана й рідненька,
Покажи мені світ, ПРОШУ Я!!!

Студент 18

Сьогодні сталося чудо! Зародилося Я -
Промінчик зблиснув невідомого життя.
У перший тиждень лиш клітиночка, зерня,
Але із вірою у щастя, в майбуття.

І швидко так расту – а як – не знаю й сам.
Лиш третій тиждень тут, а вже Я наче пан...

Аж шість міліметрів – такий великий став!
А мамин організм дає усе, що мав.

Під серцем маминим проходять перші дні,
Тихесенько лежу в животику собі
І слухаю, як б'ється серденько в мені.
Але про мене ще ніхто не знає. Ні!

Ой-йой! З'явилися очки в мене, вушка, ніс,
А ще і пальчики, і ніжки, зник мій хвіст!
До трьох сантиметрів вже збільшився мій зріст.
І у свідомості з'явився нарешті зміст.

Ось восьмий тиждень безтурботного життя.
Відомо точно – буду дівчинкою Я.
І знають мама й тато про своє маля.
Напевно, вибирають донечці ім'я...

Люблю так сильно маминого серця звук.
Приглушено я чую рідне тук-тук-тук.
А на дев'ятий тиждень був останній стук
Із мами вирвали мене, сказавши: «Хух...»

В день ненародження я мовчки прокричала:
Матусю, мамочко, навіщо ти вбивала?!!

Студент 19

Хіба від того, що я ще маленька,
Мене не любиш ти й даси забить,
Адже не вбивця ти, а моя мама.
Дозволь тебе побачить і любити.

Матусенько, прислухайся, благаю.
Мій голос ще тихенький – признаюсь,
Але я стукаю до тебе, я взиваю.
Матусенько рідненька, я боюсь.

Не убивай, Матусенько, Ти ж не знаєш,
Як я любити вмію. Як люблю...
О, Мамо мила, Ти мене сховаєш?
Ти душу вбити не даси мою?

Матусенько, Голубонько! Благаю!
Ну убивай, дозволяй мені ще жити.

Я в лоні на малесеньких колінцях
(чуєш?) – я благаю...

О, мамо, моя! Як я хочу жити!
Виправдань немає, ні причин –
Цю дитину послано із неба.
Слухай, як вона в тобі кричить:
«Мамо, не вбивай мене, не треба!»

Моя матусю, я твоя кровинка,
Не м'ясо від тварини, а дитинка.
Я знаю, що ти хочеш мене вбити
Але я так хочу на цьому світі жити !!!

«Матусю, не роби мені біди!»
Адже у тебе стільки сили й волі,
І ласки, і кохання, і тепла.
Як добре нам було б удвох!!!

Студент 20

У тебе вже усе є від людини,
Маленькі ручки, ніжки. І душа!
Чи знаєш ти, таке беззахисне й невинне,
Що вирок підписала мамина рука...

Так, їй боліло, так, вона вагалась,
Вона не просто вибір прийняла.
Вона тебе, малесеньке, злякалась,
І вирішила вбити малюка.

І хоч вона себе вважала жертвою,
І виправдань із тисячу знайшла,
Та все ж не їй в відрі лежати мертвою,
Окремо ручки, ніжки, голова...

Студент 21

Світ не хитнеться, не ляже доверху дном...
У серці – не серце, а ембріон?..
Важко годину, чи тиждень, чи, може, два.
Не до дитини обом?... Ти, мабуть, права...
Тільки ридає, спокутує людства гріх
Та, що не має дитини... за нас за всіх...

Студент 22

Не вбивай зароджене,
Чуєш, не вбивай.
Не кидай зароджене,
Благаю, не кидай.

Проросло насіння

У твоєму тілі
Не зривай з корінням,
Не ламай на пні.

Хай росте та квітка,
Цвітом зацвіте.
І під сонцем місце
Хай собі знайде.

Не вбивай дитину,

Бережи, що є,
Бо найбільше щастя –
То дитя твоє.

Материнство - це щастя, а не тягар, дитина - це же частинка тебе, і в той же час окрема людина, яка заслуговує на те, щоб жити.

Які щасливі жінки, що мають діток і скільки у них приємних турбот, та яке пусте може бути жіноче життя без всього цього...

Чи не радість це - виявитися бажаним, і чи не чудово жити лише тому, що хтось обрав вас?

Пісня «Діти України»

<https://www.youtube.com/watch?v=f8gPUJ7tHN4>

«Ці діти могли не народитись»

